

og styrker den virkelige og gode Interesse hos Læremestrene for at beskæftige sig med den vigtige praktiske Uddannelse, som Lærlingen maa underkastes, og støtte og hjælpe ham til den teoretiske Uddannelse, der er en Betingelse for, at ogsaa hans praktiske Uddannelse kan være til fuld Nytte for ham. Dette er gaaet gennem de Udtalelser, der her er fremsatte af disse forskellige ærede Ordførere, og det finder jeg Anledning til at bringe en speciel Tak for.

Det ærede Medlem Hr. Kayser omtalte et enkelt Udtryk, som maa siges at falde udenfor den saglige Tone, der ellers har præget denne Forhandling, nemlig Udtrykket Udbytningsobjekter, som var blevet brugt af den socialdemokratiske Ordfører (L. D. Rasmussen). Jeg forstod til fulde den Varme, hvormed det ærede Medlem — der, som vi alle uden Hensyn til, hvilket Parti vi tilhører, ved, har vist disse Spørgsmaal saa megen Interesse — udtalte sig mod denne Vending. Men da jeg hørte den socialdemokratiske Ordfører benytte dette Udtryk, som ogsaa jeg noterede mig, mente jeg, at det, som det ærede Medlem i særlig Grad tænkte paa, var, at der havde været en vis Tendens til ikke at følge med i Lønningerne paa dette Omraade i den Udstrækning, som burde have været Tilfældet, og derom maa jeg sige, at jeg ogsaa hører til dem, der mener, at man for længe indenfor Fagene undlod at skænke denne Side af Sagen den tilbørlige Opmærksomhed — den Opmærksomhed, som ogsaa burde skænkes den i Fagernes egen Interesse, idet den Omstændighed, at der ved andre Virksomheder ydedes de unge meget højere Lønninger, bevirkede, at der blev mindre Dragning til Lærlingepladserne, hvilket har medført en Del uheldige Forhold.

Men de Tal, som det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen i sin Omtale af disse Forhold fremdrog, er ikke fyldestgørende. Tallene er naturligvis rigtige for den Tid, da disse Oplysninger blev indsamlet; men der har forlængst fra Læremestrenes Side været skænket dette Spørgsmaal Opmærksomhed, og der er i de senere Aar indenfor de fleste Fag foretaget betydelige Forhøjelser af de Lønninger, der gives Lærlingene. Jeg kan derfor heller ikke være af den Mening, som det ærede Medlem gerne vilde bibringe mig, at det vilde være rigtigt i dette Lovforslag at indføre Bestemmelser vedrørende Lønnen. Jeg mener, at dette Spørgsmaal fremdeles maa henstaa til Forhandling indenfor Fagene, og det er ogsaa min Overbevisning, at det vil være det bedste. Man maa nemlig huske paa, at her bevæger vi os paa et Omraade, hvor man ikke ensidigt kan træffe

Bestemmelser. Det ærede Medlem Hr. Kayser har sikkert Ret i den Betragtning, at der i overordentlig mange Tilfælde ikke er Tale om nogen økonomisk Fordel for Læremesteren ved at have Lærlinge, og det hele Spørgsmaal hænger derfor ogsaa sammen med dette, at man ikke bør indføre Bestemmelser, der mindsker den Interesse, som den dygtige Læremester gerne skal have i Retning af at uddanne Lærlinge. Det kan ikke nytte noget, at vi ikke fæster vor Opmærksomhed paa dette, at til syvende og sidst er en virkelig god Uddannelse af langt større Værdi for den paagældende, end om han faar noget mere i Løn. Dette er der neppe heller nogen Uenighed om, uanset hvilke principielle Anskuelser man i øvrigt har om disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen omtalte i sin Tale særlig Spørgsmaalet om at benytte Arbejdsanvisningen paa Landet. Jeg hørte den socialdemokratiske Ordfører notere, at det ærede Medlem havde sagt „Arbejdsløshedskasserne“. Nu er det jo noget, der forekommer for den ene og den anden Taler, at der sker Fortalelser, uden at vi plejer at opholde os derover, og jeg var for mit Vedkommende klar over, hvad sikkert alle var, at det var Arbejdsanvisningen, her var tænkt paa — det fremgaar ogsaa klart og tydeligt af Lovforslaget. Jeg vil gerne sige, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem dér rejste, kan der blive Anledning til at overveje i Udvalget. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Konsulenten, og en Række ærede Talere har ligeledes omtalt dette Spørgsmaal og navnlig ogsaa ønsket, at jeg maatte faa Held til at finde den rigtige Mand. Jeg vil da gerne oplyse, hvem den Mand er, der er udset dertil; saa kan man jo, hvis man ønsker at komme ind paa det personlige Spørgsmaal, kritisere Valget. Det er Direktør Gunnar Gregersen. Direktør Gregersen har ydet Indenrigsministeriet god Hjælp paa dette Omraade, og det er derfor naturligt, at han, naar Loven er vedtaget, vil faa en særlig understreget Opfordring til at fortsætte og udvide sit Arbejde paa dette Omraade. Jeg tror, at han har udmærkede Betingelser for at blive en forenende, mæglende Leder i de Bestræbelser, som vil blive udfoldet fra Ministeriets Side.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen omtalte Lovforslaget principielt og sagde, at han fandt det ikke saa heldigt som det af det ærede Medlem Hr. Stauning i sin Tid forelagte; det betød et meget betydeligt Tilbageskridt i Sammenligning med det sidstnævnte Lovforslag. Deri kan jeg naturligvis ikke være enig med det ærede